

paa § 26, og at her ogsaa var optaget Landbrugskriselaan til et Beløb af henvend 17 Mill. Kr. i Henhold til Kriseloven af 19. Oktober 1931.

Ved 1. *Behandling* anstillede *Korsgaard* (K. F.) nogle finansielle Betragtninger, idet han gjorde gældende, at Finanslov og Tillægsbevillingslov ikke gav redelige Oplysninger om den finansielle Situation, men at Billedet var fortegnet dels ved Indtægtsberegningen af Skovvæsenets Lagerbeholdninger og Optagelsen af Stats-Laanefondens Renter paa Driftsbudgettet, dels og navnlig ved, at den foran omtalte Kurs-difference ved Optagelsen af Dollarslaanene for største Delen var ført til Indtægt paa § 3, medens ca. 17 Millioner til kriserammede Landmænd var optaget paa § 26, uden at Beløbet — som paa Statsregnskabet for 1931—32 — var afbalanceret af en tilsvarende Indtægt. Alt i alt maatte der sikkert regnes med et Underskud paa ca. 30 Mill. Kr., naar Overskuddet paa Finansloven og en paaregnet Forøgelse af den direkte Beskatning med 17 Mill. Kr. var trukket fra. Endvidere gjorde Taleren nogle Bemærkninger om den forhaandenværende politiske Situation, i hvilken det konservative Folkeparti trods stor Fremgang ved Valgene faktisk blev sat »ud af al praktisk Lovgivning«, og han beklagede, at det fra Venstres Side havde skortet paa Loyalitet i Samarbejdet med de Konservative. — Disse Udtalelser gav Anledning til en Redegørelse fra *Krag* (V.) for de Forhandlinger, som i Slutningen af Januar havde ført til Venstres Overenskomst med Regeringspartierne. Han hævdede, at de Aftaler med de Konservative om Forhandlingsform og Samarbejde, der havde bestaaet siden Forsommeren 1932, var opfyldt af Venstre »i alle Enkeltheder og til det yderste«, men at Venstres Henstillinger til det konservative Folkepartis Formand om at drage Omsorg for, at de Konservative kom til at deltage i Forhandlingerne, stadig mødt det Svar, at Kronen vilde blive Anstødsstenen. Efter et Forsvar for Venstres Valutapolitik, som Taleren betegnede som en erhvervsmæssig og økonomisk Nødvendighed, der ikke vilde føre ud i Inflation, mindede han om, at Kriseforliget i Efteraaret 1931 blev afsluttet udenom Venstre, og at Partiet ogsaa en Tid lang var udenfor de Forhandlinger, der førte til Kriseforliget i Sommeren 1932. Sluttelig betonedede han, at Tidens Nød kræver Samarbejde, Handling og konstruktive Foranstaltninger. — Efter at *Korsgaard* havde haft Ordet for replicerende Bemærkninger, fremsatte *Christmas Møller* nogle Udtalelser i Tilslutning hertil: Der var ikke tilgaaet ham Meddelelse i alle Enkeltheder om Indholdet af de stedfundne Forhandlinger, men derom havde Taleren heller ikke stillet Krav, »og der